

השתתפותה של אמריקה במלחמת העולם 1914-1918

לקט מתוך "המלחמה עם גרמניה" סיכום סטטיסטי מאת הקולונל
ל. פ. איירס (Col. Leonard P. Ayres), לפי הרבעון האמריקאי —
"Military Review"

סיכום זה יש בו כיום ענין מיוחד, לאור ההשערות על צורות התערבותה
של אמריקה במלחמה הנוכחית. — המערכת.

מספר האנשים

- (1) מספר האנשים אשר שרתו בכוחות המזוינים של האומה במשך המלחמה היה 4.800.000, זממה שרתו 4.000.000 בצבא היבשה.
- (2) במלחמה עם גרמניה גייסו ארצות הברית מספר אנשים כפול משגויסו על ידי המדינות הצפוניות של אמריקה במלחמת האזרחים (1861/5), אולם ביתם למספר האוכלוסין הגיע הגיוס רק כדי מחצית מן הגיוס ההוא.
- (3) הבריטים שלחו בשנה הראשונה למלחמתם יותר אנשים לצרפת מששלחה אמריקה בשנה הראשונה להשתתפותה במלחמה. אולם עברו שלוש שנים עד שהגיעו הבריטים לכוח של 2.000.000 איש בצרפת, וארצות הברית ביצעו את הדבר במחצית הזמן הזה.
- (4) מתוך 54.000.000 גברים של האוכלוסין, היו 26.000.000 רשומים בספרי הפקודים, או שכבר נמצאו בשירות.
- (5) בדיקות הגוף הראו, שהחומר הטוב ביותר בא מארצות "המערב התיכון". בני הכפר עלו על בני העיר; הלכנים היו טובים מן הצבעוניים; וילידי הארץ טובים מילידי חוץ.
- (6) במלחמה זו גויסו אנשים כפלים ממספרם במלחמת האזרחים, אולם הוצאות הגיוס עלו לשיעור של 1/20 מן ההוצאות של אז.
- (7) מספר קציני הצבא היה 200.000. מכל ששה קצינים היה אחד שקיבל אימון צבאי בתוך שורות הצבא עוד לפני כן, שלושה סיימו חוק-למודיהם במחנות-אימון לקצינים, ושנים באו ישר מן החיים הציויליים.

ששה ירחי אימון

- (1) כל חייל אמריקני שגלחם בצרפת היו לו, בדרך כלל, ששה חדשי אימון באמריקה, כן נמצא שני חדשים מעבר לים לפני שנכנס לחזית, ותודש אחד שהה בתוך קמפוס שקפס בפרם ילך לקרב.
- (2) רוב החיילים קבלו אימון בדיביויות של רגלים, שהן יתירות-המלחמה הטיפוסיות של אמריקה ומספר האנשים בכל אחת מהן היה, בערך: 1000 קצינים ו 27.000 חיילים.*
- (3) ארבעים ושתיים דיביויות נשלחו לצרפת.
- (4) למעלה משני שלישים של קציני החזית שלנו היו בוגרי מחנות-אימון לקצינים.
- (5) צרפת ואנגליה שלחו לארצות הברית קרוב לשמונה מאות קצינים ומגני קצינים, בעלי הכשרה מיוחדת, ששמשו מדריכים במחנות האימון שלנו, ועזרתם היתה חשובה מאוד.

העברת 10.000 איש ביום

- (1) במשך תשעה-עשר חדשי השתתפות אמריקה במלחמה העברו יותר מ-2.000.000 חיילים אמריקנים בצרפת. חצי מיליון מהם נשלחו ב-13 החדשים הראשונים ומיליון וחצי — בששת החדשים האחרונים.
- (2) השיאים בהעברת הצבא היו בחודש יולי 1918, בו העברו 306.000 חיילים לאירופה ובחודש יוני 1919, בו הובאו 364.000 איש חזרה הביתה, לאמריקה.

* מאז הופחת הרבה מספר האנשים בדיביויות האמריקניות.

- (3) רוב הצבא שהפליג לצרפת יצא מתוף ניו-יורק. מחציתם עלו באנגליה ומחציתם בצרפת.
- (4) מתוך מאה חיילים אמריקנים הפליגו 49 באניות בריטיות, 45 באניות אמריקניות, 3 באימלקיות, 2 בצרפתיות ו 1 באניות רוסיות בפיקוח בריטי.
- (5) אניות המשא של אמריקה ערכו באופן ממוצע הפלגה שלמה אחת לשבעים יום. והאניות להסעת צבא ערכו הפלגה שלמה אחת ל 35 ימים.
- (6) צי המשא היה כמעט כולו אמריקני. הוא הגיע לשיעור של 2.700.000 טונות והסיע לאירופה בערך 7.500.000 טונות של משא.
- (7) הספינה הגדולה ביותר להולכת צבא היתה "לויתן" שהיתה מעלה לצרפת, מדי חודש בחדשו, 12.000 איש, או כשיעורה של דיוויזיה גרמנית.
- (8) האניות המהירות ביותר היו "גרייט נורתון" ו"גורתן פסיפיק" שהיו מבצעות נסיעות שלמות הלך ושוב, לוקחות עמן צבא חדש ומפליגות שוב חזרה, כל זה במשך 19 יום.

מזון, לבוש וציוד

- (1) כמה סוגי לבוש בשביל הצבא היו דרושים בשיעור כפול משנתן כל הייצור האמריקני של הסוגים האלה לפני המלחמה.
- (2) כדי להבטיח את הצרכים האלה בשביל הצבא צריכה היתה הממשלה להשתלט על כל הצמר ועל קצת סוגי גלם אחרים ולפקח על הייצור בכל דרגותיו.
- (3) לשם חלוקת האספקה בצבאות המשלוח היה צורך ליצור ארגון, שנקרא בשם שירות האספקה, והחלק הרביעי של כל הצבא שהלך אל מעבר לים היה מיועד לשירות זה.
- (4) יחידות הקשר מתחו בצרפת מאה אלף מילין של תופי מלפון ותופי מלגרה.
- (5) לפני שביתת הגשק נשלחו 40.000 מכונות-משא לכוהות האמריקנים בצרפת.
- (6) הצבא בצרפת היה מצויד תמיד בכמות מספקת של מזון ולבוש.

רובים, מקלעים ומכונות-יריה

- (1) בשעה שהוכרזה המלחמה היו לצבא בעין קרוב ל 600.000 רובי ספרינגפילד. ייצורם נמשך. וכן תוכנן רובה אנפילד האמריקני והוחל בייצורו.
- (2) הייצור הכללי של רובי ספרינגפילד ואנפילד הגיע עד לחתימתה של שביתת הגשק ליותר מ-2.500.000.
- (3) השימוש במכונות-יריה בקנה-מידה גדול הוא פרי ההתפתחות של המלחמה האירופית. בצבא האמריקני היתה קיימת בשנת 1912 מכסה של ארבע מכונות יריה לכל רגימנט. בשנת 1919 נערכו תכניות לייצור של 336 מכונות-יריה לכל רגימנט, או פי שמונים וארבעה ממספרם ב-1912.
- (4) המספר הכללי של מכונות היריה האמריקניות המיוצרות עד סוף שנת 1918 היה 227.000.
- (5) במשך המלחמה פותחו המקלע "בראונינג" ומכונת היריה "בראונינג", והוחל לייצרם בהמון. בקרבות האחרונים בצרפת השתמשו בהם במספר רב.
- (6) הייצור האמריקני של תחמושת לגשק קל הגיע בקירוב ל 3.500.000.000 כדורים, שמהם נשלחו 1.800.000.000 אל מעבר לים.

תותחים בקו האש

- (1) בזמן שהוכרזה המלחמה היתה לארצות הברית ארטילריה קלה מספיקה לצבא בן 500.000 איש, אך עד מהרה עמדה המדינה בפני הבעיה להכין ציוד ל 5.000.000 איש.
- (2) כדי להתגבר על מצב זה הוחלט ביוני 1917 להקדיש את תותחינו למטרות אימון, ולצייד את כוחותינו בצרפת בארטילריה המתאימה לקליבר המקובל אצל הצרפתים והבריטים.
- (3) סודר, שעלינו לקנות מאת הצרפתים והבריטים את הארטילריה הדרושה בשביל הדיוויזיות.

הראשונות שלנו, ולשלוח להם תמורת זה כמות מתאימה של פלדה, נחושת ושאר חמרי גלם, באופן שיוכלו לייצר תותחים בשבילנו בבתי החרושת שלהם או לתת לנו תותחים מן המלאי שלהם, ולמלא את החסר בתותחים חדשים אשר יעשו בחמרים שלנו.

(4) עד לסוף תודש אפריל 1919 עלה מספר היחידות הארטילריות השלמות, המיוצרות בבתי חרושת אמריקניים, ליותר מ-3000, או ככמות שנקנתה מאת הצרפתים והבריטים במשך המלחמה.

(5) מספר הפגזים של התחמושת הארטילרית המושלמת, שיוצרו בבתי חרושת אמריקניים, עלה ל-20.000.000 לעומת 10.000.000 שהושגו מאת הצרפתים והבריטים.

(6) ב-20 הירחים הראשונים אחרי הכרות המלחמה על ידי כל מדינה הספיקו הבריטים יותר מהאמריקאים בייצור ארטילריה קלה, והאמריקאים עלו על הבריטים בייצור ארטילריה כבדה וכן בייצור פגזים קלים וכבדים גם יחד.

(7) מעצמות ההסכמה גלחמו במלחמה האירופית במידה רבה בעזרת אבק שרפה וחמרי גפץ חזקים אמריקניים.

(8) בסוף המלחמה היה ייצור חמרי הנפץ החזקים באמריקה גדול בארבעים אחוז מן הייצור של בריטניה הגדולה וכפול מן הייצור של צרפת.

(9) מכל מאה ימים שבתם נמצאו הדיביזיות הלוחמות האמריקניות בחזית בצרפת היו נחמכים 75 ימים בתותחים שלהם, 5 ימים בארטילריה בריטית ויום וחצי בארטילריה צרפתית. מתוך 181/2 הימים הנותרים שבהם נמצאו בחזית בלא תמיכת ארטילריה, היו 18 ימים בסקטורים שקטים ורק חצי יום מכל מאה ימים היו בסקטורים פעילים.

(10) במספרים עגולים היו לנו בצרפת 3500 תותחים, שמהם נעשו קרוב ל-500 באמריקה. והשתמשנו בקו האש ב-2250 תותחים, שמהם נעשו יותר ממאה באמריקה.

א ו י ר ו נ י ם ו מ נ ו ע י ם

(1) עם הכרות המלחמה היו לארצות הברית 55 אוירוני אימון, שמהם הוגדרו 51 כנושנים ויותר ה-4 כנושנים ביותר.

(2) משנכנסנו למלחמה מסרו בני בריתנו את תרשימי אוירוניהם לשימושנו, ועד סוף פעולות האיבה סיפקו לנו מתעשייתם הם 3800 אוירוני-שירות.

(3) בבתי-הספר לאימון-במים בארצות-הברית סיימו חוק-למודים: 8602 איש בקורסים אלמנ-פריים ו-4028 בקורסים למשתלמים. יותר מ-5000 פילוטמים וצופי-אוויר נשלחו אל מעבר לים.

(4) מספר האנשים הכללי של שירות-האוויר, קצינים, חניכים ומגויסים עלה מ-1200 איש בפרוץ המלחמה עד 200.000, בערך, בסופה.

(5) עד 30 בנובמבר 1918 יוצרו בארצות הברית יותר מ-8000 אוירוני-אימון ויותר מ-16.000 מנועי-אימון.

(6) האוירון היתודי שהובא לידי ייצור בהמון על ידי ארצות הברית היה אוירון דה-הקוילנד-4 לתצפית ולהפצצה ביום. עד התימת החוזה על שביתת-הנשק הושלם ייצורם של 3227, ו-1855 נשלחו באניות. אוירון זה פעל בהצלחה בחזית במשך שלושה חדשים.

(7) תרומתה העיקרית של אמריקה למים היתה בייצור מנועי-ליברטי בני 12 הצילינדרים. עד שביתת הנשק נשלמו 13.574 מנועים. 4435 הועברו באניות לצבא-המשלוח, וכן נמסרו 1025 לבנות-בריתנו.

(8) כוח התעופה האמריקני בחזית גדל משלוש פייסות באפריל עד 45 בנובמבר 1918. ב-11 בנובמבר היו 45 הפייסות מצוידות ב-740 אוירוניהם.

(9) פייסות אמריקניות מלאו תפקידים חשובים בקרבות של שמו-מָרִי, ס.פ. מישל וקונ-ארנון. הן הפילו בקרב 755 מאוירוני האויב, בעוד שהפסדיהן הן הגיעו לסך של 357.